

C/2024/504

23.1.2024

P9_TA(2023)0234

Umowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Malesją (rezolucja)

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2023 r. dotycząca projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malesji, z drugiej strony (11714/2022 – C9-0430/2022 – 2022/0221M(NLE))

(C/2024/504)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malesji, z drugiej strony (11714/2022),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 209 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0430/2022),
- uwzględniając projekt Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malesji, z drugiej strony (11732/2022),
- uwzględniając wspólne komunikaty Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 16 września 2021 r. pt. „Unijna strategia współpracy w regionie Indo-Pacyfiku” (JOIN(2021)0024) oraz z 1 grudnia 2021 r. pt. „Global Gateway” (JOIN(2021)0030),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie UE wobec zagrożeń bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku ⁽¹⁾ oraz z dnia 5 lipca 2022 r. w sprawie strategii dla Indo-Pacyfiku w dziedzinie handlu i inwestycji ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przywódców uzgodnione na szczycie jubileuszowym UE–Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), który odbył się w Brukseli 14 grudnia 2022 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 października 2017 r. w sprawie stosunków politycznych UE z ASEAN ⁽³⁾,
- uwzględniając Umowę o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Indonezją, Malesją, Filipinami, Singapurem i Tajlandią – państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej, podpisaną 7 marca 1980 r. ⁽⁴⁾, która stanowi ramy prawne stosunków UE–ASEAN,
- uwzględniając drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych z dnia 15 grudnia 1989 r. mający na celu zniesienie kary śmierci,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych z dnia 16 grudnia 1966 r. oraz protokół fakultatywny do tego paktu,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z dnia 10 grudnia 1984 r. oraz protokół fakultatywny do tej konwencji,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem z dnia 23 grudnia 2010 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. i protokół do niej z 1967 r.,
- uwzględniając konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy (konwencje MOP),

⁽¹⁾ Dz.U. C 493 z 27.12.2022, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. C 47 z 7.2.2023, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 44.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 144 z 10.6.1980, s. 2.

- uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego z dnia 17 lipca 1998 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r. oraz protokół fakultatywny do tego paktu,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 11 września 2013 r. zawierającą zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady, Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie negocjacji na temat umowy o partnerstwie i współpracy UE–Maleszja⁽⁵⁾, z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie Maleszji⁽⁶⁾ oraz z dnia 18 stycznia 2023 r. w sprawie praw człowieka i demokracji na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie – sprawozdanie roczne za rok 2022⁽⁷⁾,
 - uwzględniając art. 105 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając pisma Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0194/2023),
- A. mając na uwadze, że UE i region Indo–Pacyfiku są ze sobą nierozzerwalnie związane ze względu na współzależność ich gospodarek i wspólne globalne wyzwania;
- B. mając na uwadze, że Parlament wyraził zdecydowaną wolę wspierania ASEAN jako centralnej organizacji współpracy regionalnej; mając na uwadze, że Maleszja jest członkiem–założycielem ASEAN i odegrała kluczową rolę we wspieraniu osiągniętych przez ASEAN ogólnych postępów;
- C. mając na uwadze, że w 2022 r. UE i ASEAN obchodziły 45. rocznicę nawiązania stosunków dyplomatycznych; mając na uwadze, że przywódcy UE–ASEAN potwierdzili we wspólnym oświadczeniu wydanym na jubileuszowym szczycie 14 grudnia 2022 r., że UE i ASEAN są strategicznymi partnerami, których łączy wspólny interes w postaci pokojowego, stabilnego i dostatniego regionu;
- D. mając na uwadze, że obecna współpraca między UE a Maleszją opiera się na umowie o współpracy między UE a ASEAN z 1980 r.; mając na uwadze, że Maleszja od dawna była bliskim partnerem UE;
- E. mając na uwadze, że w 2004 r. Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania indywidualnej umowy o partnerstwie i współpracy z Maleszją;
- F. mając na uwadze, że UE i Maleszja rozpoczęły negocjacje w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy w lutym 2011 r. i zakończyły je 12 grudnia 2015 r.;
- G. mając na uwadze, że 5 sierpnia 2016 r. projekty decyzji Rady w sprawie podpisania i zawarcia umowy o partnerstwie i współpracy zostały przedstawione Radzie jako umowa zawarta „wyłącznie przez UE” między Unią Europejską a Maleszją; mając na uwadze, że 17 marca 2017 r. Komitet Stałych Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich przy Unii Europejskiej uznał, iż umowę o partnerstwie i współpracy należy podpisać i zawrzeć jako umowę „mieszaną”;
- H. mając na uwadze, że choć Maleszja wyraziła zgodę na mieszany charakter umowy o partnerstwie i współpracy, wolała jednak nie stosować tymczasowo umowy;
- I. mając na uwadze, że 14 grudnia 2022 r. UE i Maleszja podpisały umowę o partnerstwie i współpracy;
- J. mając na uwadze, że umowa o partnerstwie i współpracy służy zacieśnieniu współpracy w zakresie wielu dziedzin polityki, m.in. praw człowieka, nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, zwalczania terroryzmu, walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną, handlu, migracji, ochrony środowiska, energetyki, zmiany klimatu, transportu, nauki i techniki, zatrudnienia i spraw społecznych, edukacji, rolnictwa i kultury;
- K. mając na uwadze, że obie strony umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Maleszją potwierdziły swoje przywiązanie do poszanowania zasad demokracji i praw człowieka zgodnie z postanowieniami Powszechnej deklaracji praw człowieka oraz innych międzynarodowych instrumentów dotyczących praw człowieka; mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka w Maleszji pozostaje problematyczna;
- L. mając na uwadze, że instytucje i organy UE, w tym Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ), muszą zapewnić spójne wdrażanie zobowiązań UE i państw członkowskich w zakresie praw człowieka we wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE;
- M. mając na uwadze, że przed nowym maleszyjskim rządem jedności stoją poważne wyzwania w przeprowadzaniu reform demokratycznych, między innymi w dziedzinie praworządności, przestrzegania praw człowieka i zwalczania głębokiej polaryzacji społecznej;

⁽⁵⁾ Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 89.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 137.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0011.

- N. mając na uwadze, że malezyjska ustawa o podburzaniu oraz ustawa o środkach komunikacji i multimediami były w niektórych przypadkach wykorzystywane przeciwko posłom do parlamentu do ograniczania wolności słowa; mając na uwadze, że wolność wypowiedzi i zgromadzeń w Malezji jest obecnie przedmiotem ataków, czemu sprzyjają liczne i niejasno sformułowane przepisy, w tym ustawa o podburzaniu, ustawa o prasie drukowanej i publikacjach oraz art. 504 i 505 lit. b) kodeksu karnego, które uznają za przestępstwo wypowiedzi prowadzące do naruszenia „spokoju publicznego”; mając na uwadze, że według różnych doniesień obrońców praw człowieka władze Malezji coraz częściej wykorzystują postępowania przygotowawcze w celu nękania dziennikarzy, działaczy społeczeństwa obywatelskiego, pracowników akademickich i zwykłych obywateli korzystających z mediów społecznościowych;
- O. mając na uwadze, że Malezja nie jest sygnatariuszem Konwencji ONZ z 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców; mając na uwadze, że około 185 000 uchodźców i osób ubiegających się o azyl, w tym ponad 100 000 osób z etnicznej muzułmańskiej mniejszości Rohingja, jest zarejestrowanych w agencji ONZ zajmującej się uchodźcami (Biurze Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców), ale nie uzyskało statusu prawnego; mając na uwadze, że Malezja deportuje uchodźców z powrotem do Mjanmy, co stanowi oczywiste naruszenie prawa do azylu i zasady non-refoulement;
- P. mając na uwadze, że pracownicy migrujący stanowią około 20–30 % siły roboczej w kraju i często są ofiarami pracy przymusowej i naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że uchodźcy, osoby ubiegające się o azyl i bezpieczeństwa są również narażeni na wysokie ryzyko pracy przymusowej, ponieważ odmawia się im dostępu do legalnego zatrudnienia ze względu na ich nieuznany status; mając na uwadze, że niedawno znaleziono dowody na istnienie pracy przymusowej i pracy dzieci w Malezji;
- Q. mając na uwadze, że Malezja nie jest sygnatariuszem Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci;
- R. mając na uwadze, że 3 kwietnia 2023 r. parlament Malezji zatwierdził ustawę, która znosi obowiązek orzekania kary śmierci i ograniczy stosowanie kary śmierci do przypadków poważnych przestępstw;
- S. mając na uwadze, że UE i ASEAN są dla siebie nawzajem trzecim co do wielkości partnerem handlowym; mając na uwadze, że UE jest piątym co do wielkości partnerem handlowym Malezji, a Malezja jest trzecim co do wielkości partnerem handlowym UE w ASEAN;
- T. mając na uwadze, że negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Malezją rozpoczęto w 2010 r., ale wstrzymano je po siedmiu rundach w 2012 r. na wniosek Malezji;

Strategia UE dla regionu Indo-Pacyfiku i partnerstwo strategiczne z ASEAN

1. zauważa, że region Indo-Pacyfiku ma dla Europy coraz większe znaczenie strategiczne; ponownie wyraża poparcie dla unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku;
2. podkreśla, że UE jest zaangażowana na rzecz wolnego, otwartego i opartego na zasadach regionu Indo-Pacyfiku; przypomina, że nowa strategia UE na rzecz Indo-Pacyfiku musi zostać szybko wdrożona, aby dać partnerom UE w regionie możliwość wspólnego stawienia czoła wspólnym wyzwaniom, obrony międzynarodowego porządku opartego na zasadach oraz obrony podzielanych przez UE i ASEAN wartości i zasad; opowiada się za ściślejszą współpracą z państwami w regionie, w tym w szczególności z krajami ASEAN;
3. podkreśla, że ASEAN jest strategicznym partnerem UE w regionie Indo-Pacyfiku; z zadowoleniem przyjmuje szczyt jubileuszowy UE-ASEAN 14 grudnia 2022 r.; wyraża nadzieję, że wdrożenie wspólnego oświadczenia przywódców UE i ASEAN doprowadzi do zacieśnienia współpracy z krajami Azji Południowo-Wschodniej, a w szczególności z Malezją; ponownie podkreśla polityczną wagę silnych stosunków dwustronnych między ASEAN a UE w ogóle, a między Malezją a UE w szczególności;
4. ponawia apel o szybkie wdrożenie strategii UE Global Gateway w koordynacji ze strategią dla Indo-Pacyfiku; podkreśla geopolityczne wyśrodkowanie tego podejścia, które obejmuje ukierunkowane na zrównoważony rozwój, transformacyjne, zwiększające odporność i oparte na wartościach wymiary podejścia „Drużyna Europy”; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź pakietu finansowego o wartości 10 mld EUR w celu przyspieszenia inwestycji infrastrukturalnych w krajach ASEAN, w szczególności w odniesieniu do transformacji ekologicznej i zrównoważonej konektywności;
5. z zadowoleniem przyjmuje, że przywódcy UE-ASEAN potwierdzili wzajemne poszanowanie zasad suwerenności i integralności terytorialnej zawartych w Karcie Narodów Zjednoczonych; przypomina, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie stanowi rażące naruszenie prawa międzynarodowego; z zadowoleniem przyjmuje, że Malezja głosowała za rezolucjami ONZ wspierającymi Ukrainę, w szczególności za rezolucją wzywającą Rosję do natychmiastowego, całkowitego i bezwarunkowego wycofania wszystkich sił zbrojnych z terytorium Ukrainy w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową; zachęca Malezję do propagowania poszanowania prawa międzynarodowego, wspierania Ukrainy i zajęcia jasnego stanowiska wobec rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, również w ramach ASEAN;

6. zauważa, że Azja Południowo–Wschodnia jest jednym z najbardziej zagrożonych regionów świata pod względem skutków globalnego ocieplenia; oczekuje zwołania w 2023 r. pierwszego dialogu ministerialnego ASEAN–UE na temat środowiska i zmiany klimatu; zauważa, że dyskusja na temat oleju palmowego stanowiła wyzwanie dla stosunków między UE a Malezją;

Umowa o partnerstwie i współpracy między UE a Malezją

7. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie umowy o partnerstwie i współpracy z Malezją; uważa, że ta umowa o partnerstwie i współpracy zapewnia solidne ramy prawne dla dalszego zacieśniania długotrwałych dwustronnych stosunków politycznych i gospodarczych oraz dla omawiania kwestii o znaczeniu regionalnym i globalnym, takich jak propagowanie demokracji i praw człowieka, międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości oraz wzmocnienie międzynarodowych ram dotyczących m.in. nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, walki z terroryzmem i walki z korupcją;

8. podkreśla, że nowoczesna i zorientowana na przyszłość umowa o partnerstwie i współpracy musi zapewnić ambitne ramy dotyczące współpracy na rzecz walki ze zmianą klimatu oraz promowania równouprawnienia płci i praw kobiet; wzywa UE, aby przy wdrażaniu umowy o partnerstwie i współpracy uznała te aspekty za centralny punkt w stosunkach między UE a Malezją;

9. wzywa władze Malezji do zmiany dyskryminujących przepisów dotyczących narodowości i obywatelstwa, które podważają podstawowe prawa człowieka przysługujące kobietom, oraz do podjęcia skutecznych działań w celu zwalczania dyskryminacji kobiet w miejscu pracy, w tym dyskryminacji związanej z dostępem do możliwości zatrudnienia, traktowaniem, brakiem urlopu macierzyńskiego i nierównymi płacami kobiet i mężczyzn;

10. wzywa strony, aby zobowiązały się, że będą wspierać wdrażanie i egzekwowanie przepisów krajowych dotyczących należytej staranności i rozliczalności przedsiębiorstw oraz że uzgodnią bardziej szczegółowe obowiązki w kontekście ocen wpływu na zrównoważony rozwój, do wymiany istotnych informacji na temat liczby dochodzeń, kontroli i działań w zakresie egzekwowania, oraz do zapewnienia przedsiębiorstwom szkoleń lub pomocy technicznej w zakresie należytej staranności przedsiębiorstw i rozliczalności przedsiębiorstw;

11. podkreśla, że strony zgadzają się współpracować w dziedzinie nauki, technologii i innowacji, a także w sektorze zielonej technologii, energii i transportu;

12. przypomina, że w umowie o partnerstwie i współpracy potwierdzono zobowiązanie stron do promowania zrównoważonego rozwoju, do współpracy w celu sprostania wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu i globalizacją, oraz do przyczyniania się do osiągnięcia uznanych na szczeblu międzynarodowym celów rozwojowych, w szczególności do wzmocnienia globalnego partnerstwa na rzecz rozwoju, o którym mowa w Agendzie 2030; zachęca obie strony, by zwiększyły starania na rzecz przeciwdziałania skutkom zmiany klimatu poprzez przyjęcie i wdrożenie skuteczniejszej polityki klimatycznej, w której będzie dążyć się do transformacji energetycznej i obniżenia emisyjności;

13. podkreśla zobowiązanie stron do zacieśnienia współpracy w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu; podkreśla, że wykonanie obowiązujących wielostronnych umów dotyczących ochrony środowiska, w tym porozumienia paryskiego, powinno być uwzględniane we wszystkich działaniach podejmowanych przez strony zgodnie z umową o partnerstwie i współpracy;

14. podkreśla, że w wielu regionach Malezja stoi w obliczu postępującej degradacji środowiska, w tym wylesiania, utraty różnorodności biologicznej oraz zanieczyszczenia powietrza i wody; wzywa obie strony do położenia istotnego nacisku na zajęcie się tymi kwestiami w ramach współpracy mającej na celu zwalczanie tych problemów;

15. z zadowoleniem przyjmuje, że umowa o partnerstwie i współpracy wspiera promowanie edukacji i współpracy kulturalnej, w tym wymiany międzyludzkiej;

16. podkreśla, że art. 1 ust. 1 umowy o partnerstwie i współpracy stanowi, że prawa człowieka i poszanowanie wzmocnienia zasad demokratycznych, praworządności i dobrych rządów stanowią zasadnicze elementy umowy o partnerstwie i współpracy; wzywa do zacieśnienia współpracy dwustronnej w zakresie propagowania i ochrony praw człowieka, w szczególności w odniesieniu do wymiany najlepszych praktyk, edukacji w zakresie praw człowieka, ustanowienia konstruktywnego, szeroko zakrojonego dialogu na temat praw człowieka oraz współpracy w ramach odpowiednich organów ONZ zajmujących się prawami człowieka; w tym kontekście pochwała Malezję za wystosowanie 26 lutego 2019 r. stałego zaproszenia w ramach specjalnych procedur Rady Praw Człowieka ONZ; zachęca Malezję, aby zaprosiła specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. obrońców praw człowieka do wizyty w kraju;

17. ponownie wzywa władze malezyjskie do uchylenia zbyt szerokiej ustawy o podburzaniu oraz do dostosowania całego ustawodawstwa, w tym ustawy o zapobieganiu terroryzmowi, ustawy o prasie drukowanej i publikacjach, ustawy o komunikacji i multimediami, a także ustawy o pokojowych zgromadzeniach, oraz innych odpowiednich przepisów kodeksu karnego do międzynarodowych standardów dotyczących wolności słowa i zgromadzeń oraz ochrony praw człowieka; ponawia apele do władz Malezji, by ułatwiły organizowanie pokojowych zgromadzeń oraz zagwarantowały wszystkim ich uczestnikom bezpieczeństwo i wolność wypowiedzi;

18. ponownie wyraża zaniepokojenie przyjęciem w 2016 r. ustawy o Radzie Bezpieczeństwa Narodowego, która przyznaje Radzie Bezpieczeństwa Narodowego i siłom bezpieczeństwa nadzwyczajne uprawnienia; ponownie apeluje do władz Malezji o uchylenie tej ustawy, która jest sprzeczna z międzynarodowymi standardami praw człowieka; podkreśla, że konieczność ochrony bezpieczeństwa narodowego nie może przesłaniać obowiązku ochrony praw obywatelskich i politycznych;

19. ponownie apeluje do władz Malezji o ratyfikację i wdrożenie głównych międzynarodowych konwencji w dziedzinie praw człowieka, w tym Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej oraz Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego;

20. wzywa rząd Malezji do szybkiego ratyfikowania i wdrożenia wszystkich podstawowych konwencji MOP, w tym dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych (nr 87), dyskryminacji (nr 111) oraz bezpieczeństwa, zdrowia pracowników i środowiska pracy (nr 155); z zadowoleniem przyjmuje niedawną ratyfikację przez Malezję Protokołu z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej z 1930 r.; wzywa rząd Malezji do zdecydowanych działań przeciwko pracy przymusowej, w tym nadużyciom wobec pracowników domowych, oraz do zakazania pracodawcom zatrzymywania paszportów bez zgody pracowników; zachęca władze Malezji do zwiększenia starań na rzecz identyfikacji ofiar handlu ludźmi wśród pracowników Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) zatrudnionych przy projektach infrastrukturalnych powiązanych z rządem ChRL;

21. jest zaniepokojony sytuacją mniejszości religijnych i etnicznych oraz społeczności tubylczych w tym kraju; zachęca władze Malezji, by zapewniły kompleksowe ramy ochrony i wsparcia wszystkich mniejszości i grup tubylczych w kraju, z należyтым poszanowaniem ich praw podstawowych, w tym wolności religijnej i praw kulturalnych;

22. potępia powszechną dyskryminację społeczności LGBTIQ+; wzywa rząd Malezji do szybkiego przyjęcia ram prawnych chroniących prawa społeczności LGBTIQ+ przed dyskryminacją, z pełnym poszanowaniem praw podstawowych i zgodnie z normami międzynarodowymi;

23. wyraża zaniepokojenie sytuacją uchodźców w Malezji, w szczególności w odniesieniu do zatrzymywania i deportowania uchodźców i osób ubiegających się o azyl do krajów, w których dochodzi do poważnych naruszeń praw człowieka, w tym uchodźców Rohingja; potępia zbiorową deportację tysięcy obywateli Mjanmy bez rozpatrzenia ich wniosków o udzielenie azylu lub oceny innych potrzeb w zakresie ochrony, co stanowi naruszenie zasady non-refoulement; wzywa władze Malezji do natychmiastowego zaprzestania przymusowych deportacji oraz do szybkiego udzielenia Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Uchodźców dostępu do ośrodków detencyjnych dla imigrantów; ponawia swój apel do władz Malezji o podpisanie i ratyfikowanie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. i protokołu do niej z 1967 r.;

24. podkreśla, że współpracę w dziedzinie migracji należy realizować z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego; wzywa UE do propagowania, poszanowania i ochrony międzynarodowych standardów praw człowieka, a w szczególności zasad non-refoulement i dobrowolnego powrotu w ramach współpracy z Malezją w zakresie migracji;

25. wyraża uznanie dla Malezji za zniesienie obowiązku orzekania kary śmierci; wzywa rząd Malezji do utrzymania oficjalnego moratorium na wszystkie egzekucje do czasu całkowitego zniesienia kary śmierci i złagodzenia wszystkich wyroków śmierci;

26. wzywa władze Malezji i UE, aby we wdrażanie tej umowy w znaczący sposób zaangażowały społeczeństwo obywatelskie, związki zawodowe i obrońców praw człowieka;

27. podkreśla, że kwestie praw człowieka muszą być brane pod uwagę podczas wszelkich negocjacji z Malezją;

28. podkreśla, że unijne umowy o wolnym handlu przewidują tzw. „klauzulę niewykonania”, która skutkuje możliwością zawieszenia preferencji handlowych w przypadku naruszenia zasadniczych elementów umów o partnerstwie i współpracy;

o

o o

29. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Malezji.